

Міністерство освіти і науки України
Мукачівський державний університет
Пряшівський університет (м. Пряшів, Словаччина)
Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих імені Івана Зязюна
НАПН України
Науковий університет імені Етвеша Лоранда
(м. Будапешт, Угорщина)
Вища лінгвістична школа (м. Ченстохова, Польща)
Інститут педагогіки і психології
Університету імені Яна Кохановського в Кельціх (Польща)
ВСП «Гуманітарно-педагогічний фаховий коледж МДУ»

ОСВІТА І ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ФАХІВЦІВ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Збірник тез доповідей
за матеріалами VI Міжнародної науково-практичної
конференції 27-28 жовтня 2022 року

Україна, Мукачево
27-28 жовтня 2022 р.

Рекомендовано до друку Науково-технічною радою
Мукачівського державного університету
(Протокол № 9 від 21 листопада 2022 р.)

Рецензенти:

Хомич Лідія Олексіївна – доктор педагогічних наук, професор, заступник директора з наукової роботи, Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих імені Івана Зязюна НАПН України (м. Київ);

Стахів Марія Олексіївна – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри початкової та дошкільної освіти, Львівський національний університет ім. Івана Франка (м. Львів).

Освіта і формування конкурентоспроможності фахівців в умовах євроінтеграції: збірник тез доповідей VI Міжнародної науково-практичної конференції, 27-28 жовтня 2022 р., Мукачєво / Ред.кол.: Т.Д. Щербан (гол.ред.) та ін. – Мукачєво: Вид-во МДУ, 2022. – 402 с.

У збірнику представлено тези доповідей учасників VI Міжнародної науково-практичної конференції «Освіта і формування конкурентоспроможності фахівців в умовах євроінтеграції». Учасниками конференції запропоновано до обговорення проблеми розвитку загальноосвітньої та вищої школи, освіти дорослих та професійної активності фахівців.

Видання розраховане на науковців, педагогів, викладачів, аспірантів, які займаються проблемами національної освіти в умовах інтеграції в європейський і міжнародний освітній простір.

Редакційна колегія:

Щербан Т. Д. – д.психол.н., професор (голова), Гоблик В. В. – д.е.н., професор, Товканець Г. В. – д.пед.н., професор; Кобаль В. І. – к.пед.н., доцент; Горват М.В. – к.пед.н., доцент, Мочан Т. М. – к.пед.н., доцент, Фенчак Л. М. – к.пед.н., доцент.

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, цифр та інших відомостей несуть автори публікацій.

ЗМІСТ

<i>ЛУК'ЯНОВА Л.Б.</i> СУЧАСНІ ДОМІНАНТИ РОЗВИТКУ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ	13
<i>ЩЕРБАН Т.Д., АНТОНІК Є.М.</i> ПСИХОЛОГІЧНІ МОТИВИ ІНТЕРНЕТ-СПІЛКУВАННЯ СТУДЕНТІВ	16
<i>АВШЕНЮК Н. М.</i> ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ У ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ	19
<i>ALEINIKOVA O.</i> SPECIFICITY OF INNOVATIVE PROCESSES OF MODERN EDUCATIONAL SPACE	21
<i>CHALAS K., DUBININA O., BURLAIENKO T.</i> EDUKACJA INFORMATYCZNA W ŚWIETLE WINCENTEGO OKONIA TEORII WIELOSTRONNEGO KSZTAŁCENIA OSOBOWOŚCI	24
<i>HARAPKO V.I.</i> THE ROLE OF UNESCO IN RESEARCHING OF IMPLEMENTATION OF AI IN EDUCATION	32
<i>JUHÁSZ E.</i> KULTURÁLIS ÉS KÖZÖSSÉGI TANULÁS ÉRTELMEZÉSE ÉS LEHETŐSÉGEI	34
<i>MATULČÍK J., VOLIARSKA O.</i> INFORMOVANOST' SOCIÁLNYCH PRACOVNÍKOV UTEČENECKÝCH CENTIER NA SLOVENSKU O ZDRAVOTNEJ GRAMOTNOSTI	35
<i>PALLAY K.</i> THE IMPACT OF THE RUSSIAN-UKRAINE WAR ON THE STUDENT MOBILITY WITH STUDY PURPOSES FROM TRANSCARPATIA (UKRAINE) TOWARDS HUNGARY AND SLOVAKIA	39
<i>TAKÁCS-MIKLÓSI M.</i> TANULÓ KÖZÖSSÉGEK ÉS TÁRSADALMI ÁTALAKULÁS – KELET-KÖZÉP-EURÓPAI TAPASZTALATOK	41
<i>АЛМАШИ Т.О., ФЕЧЧАК Л.М.</i> РОЛЬ СОЦІАЛЬНО-ВИХОВНОГО СЕРЕДОВИЩА У ФОРМУВАННІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ	43
<i>АЛЬБЕЩЕНКО О.С.</i> ВПЛИВ СВІТОВОГО ТУРИЗМУ НА РОЗВИТОК ПОТЕНЦІАЛУ ТУРИСТИЧНО-ГОТЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ	46
<i>АНІЩЕНКО О. В.</i> МОНИТОРИНГОВИЙ КОНЦЕПТ ПРОФЕСІОНАЛІЗАЦІЇ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ	48
<i>АРЖАНУХІНА С.В., САЛЮКОВА Г.Ю.</i> ПСИХОЛОГІЧНІ ФАКТОРИ ТА ЧИННИКИ РОЗВИТКУ МОТИВАЦІЇ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ	50
<i>БАБЛЮК В.М., КУЗЬМА-КАЧУР М.І.</i> ВИХОВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ ПРИРОДИ.....	53

ВИХОВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ ПРИРОДИ

Передумовою оптимізації взаємовідносин суспільства і природи виступає екологічна культура, яка включає ціннісний та технічний аспекти. Загалом культура за своєю сутністю має й екологічний зміст, так як передбачає передачу від покоління до покоління традиції ціннісних орієнтацій, що сприяють збереженню людства в цілому. Формування в особистості екологічної культури сприяє звільненню від жорсткої природної детермінації, гармонізації відносин між суспільством та оточуючим природним довкіллям.

Екологічна культура спирається на принцип відповідності природного та соціального в рамках єдиної системи. Дотримання означеної відповідності сприятиме як екологізації, так і гармонізації суспільства. На думку Г. Пустовіт, екологічна культура «сприяє гармонізації взаємовідносин суспільства та природи і формуванню нового типу особистості – людини епохи ноосфери» [1].

Виховання екологічної культури є актуальним саме на етапі здобуття початкової природничої освіти. В цей період здобувачі початкової освіти вперше усвідомлюють сприйняту інформації про довкілля на рівні пояснення причинно-наслідкових зв'язків. Тому виникає потреба в удосконаленні технологій екологічного виховання молодших школярів.

Екологічна культура здобувача початкової освіти виступає регулятором її екологічної діяльності. Специфіка функціонування екологічної діяльності здобувачів початкової освіти обумовлюється освітнім змістом і пронизує всі компоненти культури й спрямована на гармонізацію відносин з природою. Екологічна культура здобувача є своєрідним «кодексом поведінки» для нього і передбачає її на основі сформованої екологічної діяльності.

Науковець Г. Білецька виділяє такі компоненти екологічної культури:

- когнітивний (екологічні знання, екологічний стиль мислення);
- аксіологічний (екологічні цінності, переживання, установки);
- нормативний (екологічний емпіратив, екологічні традиції, норми, правила);

- поведінковий (відповідальне ставлення до природи, виражене в конкретних вчинках);
- творчо-діяльнісний (досвід проєктивної екологічної діяльності) [2].

Мета природничої освіти у Новій українській школі полягає у формуванні в учнів за допомогою навчальних засобів системи природничих знань та спроможності використовувати ці знання у практичній діяльності, створенні уявлення про природничо-наукову картину світу, формуванні екологічного мислення й поведінки учня, вихованні громадянина демократичного суспільства.

Досягнення зазначеної мети передбачає вирішення таких завдань:

- формування наукової картини світу;
- формування елементарних уявлень про об'єкти і явища природи, їхні взаємозв'язки у системі «нежива природа – жива природа», «природа – людина»;
- формування способів навчально-пізнавальної й природоохоронної діяльності;
- оволодіння елементарними дослідницькими вміннями;
- набуття досвіду природоохоронної діяльності та застосування його у життєвих ситуаціях;
- засвоєння норм етичного ставлення до природи;
- виховання любові до природи рідного краю;
- ознайомлення з традиціями шанобливого ставлення українського народу до природи.

Нині у світовій практиці ефективність освіти пов'язується з реалізацією компетентнісного підходу. Згідно Концепції нової української школи однією з ключових компетентностей є «екологічна грамотність і здорове життя». Зміст її виражається формуванням уміння розумно та раціонально користуватися природними ресурсами в рамках сталого розвитку, усвідомлення ролі навколишнього середовища для життя і здоров'я людини, здатність і бажання дотримуватися здорового способу життя.

Основними напрямками роботи вчителя початкової освіти на шляху формування екокультури та екологічної компетентності є:

1. Створення належних умов для формування екологічної свідомості та критичного мислення молодших школярів на основі життєвої компетентності та активної громадянської позиції.
2. Поступове формування в учнів цілісної картини довкілля, світогляду, ознайомлення їх з взаємозв'язками життєдіяльності людини та природи.
3. Розвиток екологічного мислення учнів.

4. Прищеплення дітям міцних навиків екологічної культури і формування екологічно компетентної особистості.

5. Сприяння всебічному розвитку особистості у тісній співпраці з сім'єю.

Таким чином, екологічна культура здобувача початкової освіти реалізується через формування екологічної освіченості, ціннісного ставлення до природи і практичну участь у раціональному використанні й збереженні об'єктів природи.

Список використаних джерел

1. Пустовіт Г. П. Теоретико – методичні основи екологічної освіти і виховання учнів 1 – 9 класів у позашкільних навчальних закладах: Монографія / Г. П. Пустовіт. – К. – Луганськ : Альма-матер, 2004. – 540 с. 25.
2. Білецька Г. А. / Критерії, показники й рівні сформованості природничо-наукової компетентності майбутніх екологів / Г. А. Білецька // Освіта та педагогічна наука. – 2014. – Вип. 2 (163). – С.19–24.

»

**БАРЧІЙ М.С.,
ВОРОНОВА О.Ю.**

Мукачівський державний університет, Україна

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Дистанційне навчання – це індивідуалізований процес набуття знань, умінь, навичок і способів пізнавальної діяльності людини, який відбувається в основному за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників навчального процесу в спеціалізованому середовищі, яке функціонує на базі сучасних психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій

Дистанційне навчання будується відповідно тим цілям, що і очне навчання, орієнтується на існуючі програмні вимоги та стандарти. Дидактичні принципи організації дистанційного навчання ґрунтуються на принципах науковості, системності і систематичності, активності, принципах розвиваючого навчання, наочності, диференціації та індивідуалізації навчання тощо, але

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>